

JURNAL

DE LICEU

Nr. 9 | Dec. 2019

DIVERSITATE ȘI CREATIVITATE

REVISTA COLEGIULUI TEHNIC „CAROL I”
BUCUREȘTI 2019



COLECTIVUL DE REDACȚIE

Dir. Prof. ing. Văduva Aurelia | Dir. Prof. ing. Nicolof Ifigenia Vali | Prof. Cormoș Geanina | Prof. Năstăsoiu Violeta | Prof. Motroc George

ELEVI

Dumitru Radu Ștefan | Dumitrescu Cristina | Dumitrescu Nicole | Pour Emami Darius Damian | Bodomoi Alberto | Țurcaș Petru Cristian | Niculae Narcisa | Rusu Alin | Aron Alexandra Ana-Maria | Bobu Andreea | Bobu Alexandru | Tudorache Renato | Țepuș Bianca | Gheța Daniel Antonio | Gruea Andreea | Soare Ionela | Stroe Iulia | Zamfir Andrei | Șerbănescu Filip | Risciuc Alexandra | Șerban Lidia | Cazacu David | Tănase Alexia Andreea | Luca Emanuel Andrei

DESENE

Elev Dumitru Radu Ștefan (pag. 18) | Elev Șerban Lidia (pag. 30)

ART DIRECTOR/DTP ȘI COPERTĂ

arh. Simona-Ioana Năstăsoiu

ISSN : 2501-417X

ISSN-L : 2501-417X

CUPRINS

JURNAL DE LICEU - NUMĂRUL 09

- 
- 3 BUN VENIT! - director prof. ing. Văduva Aurelia
- 5 DE LA ABSOLVENȚII NOȘTRII
- 7 PROIECTELE ȘCOLII - Licitec, Musafiri în țara trandafirilor
- 13 DESPRE AMBIȚIE, PASIUNE ȘI RECOMPENSĂ
- 15 HOBBY DE ... BOBOC
- 19 BALUL BOBOCILOR
- 23 SALTURI ÎN EMOȚIE
- 27 NIHIL SINE DEO
- 29 CUM SĂ DEVII CEA MAI BUNĂ VERSIUNE A TA
- 31 HALLOWEEN
- 34 EVADARE DIN BUCUREȘTI
- 37 FINAL DE SEMESTRU



BUN

VENIT!

Director, prof. ing. Văduva Aurelia

După o vacanță frumoasă, ne aflăm astăzi la începutul unui nou an școlar, cu o semnificație deosebită pentru cei care îi trec pragul, cuprinși de dorința cunoșterii și a acumulării de cât mai multe cunoștințe folositoare pentru viața de zi cu zi.

BOBOCILOR,

elevii care ne pășesc pentru prima dată pragul, un bun venit la școala noastră! Sperăm că anii pe care îi veți petrece pe băncile acestea să fie anii formării voastre ca oameni și specialiști în domeniul pe care vi l-ați ales!

Elevilor noștri, celor care au mai puține emoții astăzi, dar în anii trecuți au simțit și ei teama de necunoscut a bobocilor, un bun revenit acasă – fiindcă aici este, pentru 5-6 ore zilnic, casa fiecăruia!

În școală, dragi elevi, aflați lucruri

noi, vă lărgiți orizontul, dobândiți noi deprinderi, învățați să învățați, să descoperiți lumea din jurul nostru, dar și să priviți în voi înșivă pentru a descoperi ce vreți de la viață și cum anume să dobândiți lucrurile dorite.

În acest context, vă dorim să vă simțiți bine în școala noastră, să aveți curajul, perseverența și tenacitatea de a nu ceda greutăților, iar reușita să fie pentru voi cuvântul de călăuză în toate situațiile.

Noi, dascălii voștri, suntem pregătiți să vă ajutăm și să vă punem la dispoziție priceperea, cunoștințele și timpul nostru pentru a vă ajuta să reușiți. Pentru noi, fiecare elev reprezintă o personalitate în devenire, de a cărei evoluție suntem preocupați în permanență. Nu va fi ușor, dar munca voastră va fi răsplătită pe măsura strădaniei voastre. Poate că unii dintre voi veți reveni cândva, peste ani, în comunitatea noastră

ca niște specialiști de valoare. Ce răsplată mai bună putem avea noi, ca dascăli, decât să vă vedem pe voi, elevii și copiii noștri, oameni realizați? Dragi elevi, aveți tot sprijinul meu și al cadrelor didactice în activitățile educative pe care vreți să le desfășurați.

Vă doresc să vi se împlinească toate visele, să aveți sănătate și putere de muncă, să vă bucurați de liniște și pace sufletească, să fiți colegi și prieteni, să respectați școala care vă primește cu brațele deschise și, nu în ultimul rând, să confirmați speranțele și încrederea familiilor voastre.

Tuturor vă doresc un an cu împliniri școlare și profesionale, bucurii și gânduri bune!

Succes!

DE LA ABSOLVENTII NOȘTRI



Ilie Crina Isabelle, studentă în anul II la Universitatea de Științe Agronomice și Medicină Veterinară din București

Viața de student este și ea frumoasă, dar, o dată cu începerea acesteia, apar și responsabilitățile, devii mai matur și te gândești la un posibil loc de muncă pentru a fi independent.

Facultatea este total diferită față de liceu, profesorii au alt stil de a predă, sunt mult mai distanți în relația cu studenții, orarul este diferit, până și sălile de clasă sunt altfel față de cele cu care mă obișnuisem în liceu.

Se spune că cei mai frumoși ani din viața unui om sunt cei petrecuți în liceu. Nimeni nu crede asta decât atunci când acești 4 ani minunați se termină. Iar atunci când se termină, nu știi cum să faci ca să mai trăiești măcar o zi alături de cei care ți-au fost a doua familie ani la rând. Cu toții vrem să terminăm cât mai repede această perioadă, dar nu ne dăm seama că ea este, de fapt, cea mai importantă din viața fiecăruia.

Liceul a fost locul care m-a format ca om, locul în care mi-am făcut foarte mulți prieteni, cu care sigur voi lega o legătură pe viață. Totul a trecut atât de repede, că nu mi-am

dat seama de asta decât în ziua în care am absolvit. În acele momente, când mi-am văzut colegii îmbrăcați în robe și plini de emoții alături de doamna dirigintă, am înțeles că această perioadă din viața mea s-a sfârșit și nu mai pot face nimic pentru a deveni din nou boboc...

MI-AM DAT SEAMA
CĂ ÎN CURÂND
VOI ÎNCEPE O
NOUĂ ETAPĂ DIN
VIAȚA MEA, CEA DE
STUDENT.



Ai mai multa libertate, cunoști oameni noi, dar nimic nu se compara cu viața de licean. De aceea, de fiecare dată când vorbesc cu un elev de liceu, îi spun să profite la maximum de această etapă minunată în calitate de elev.



Ana Maria Ierusalim, absolventă în 2019

Îmi este dor de profesori,
de doamna dirigintă,
de colegi și de tot ce
înseamnă „Colegiul
Tehnic Carol I”

A

cum un an eram un elev, acum sunt adult, am viața în propriile mâini. Am fost un elev

care a iubit perioada liceului și o s-o povestesc mereu cu drag.

mică, dar am renunțat o vreme.

Abia când am ajuns la liceu mi-am dat seama că mi-era dor să citesc pentru că lectura mă liniștește, mă îmbogățește, mă poartă spre lumi și experiențe extraordinare.

O să închei acest articol cu un sfat:

SĂ VĂ
BUCURAȚI DE
PERIOADA
LICEULUI ȘI SĂ
ÎNVĂȚAȚI!



„Aș da orice ca să mă pot întoarce măcar o oră în liceu pentru a retrăi cele mai frumoase momente din viața mea!”

Poate că sunteți boboci sau, poate, vă pregătiți de bac. Sau poate că ați terminat liceul. Vreți să vă povestesc cum a fost aceasta perioadă și ce am învățat? Am învățat multe despre mine de la oamenii frumoși. Mă refer, în special, la profesorii care și-au pus amprenta în viața mea. Profesori care au văzut mai mult în mine. Dar, mai ales, am învățat să vreau mai mult de la mine, să-mi doresc să ajung cât mai sus. Nu uitați să vă doriți mai mult de la voi și să luptați în fiecare zi până ajungeți acolo unde vă doriți.

NU RENUNȚAȚI!

În liceu am redescoperit dragostea pentru citit. Îmi plăcea încă de când eram

PROIECTELE ȘCOLII

LICITEC
2019-2021

Coordonator proiect, prof. Buică Cristina-Teodora

Incepând cu 1 septembrie 2019, Colegiul Tehnic „Carol I” este partener într-un nou proiect Erasmus+ cu titlul Liberté Citoyenneté E c o l o g i e ,

2019-1-FR01- KA229-062168 _5. Proiectul a fost aprobat în cadrul acțiunii KA2 – parteneriate strategice în domeniul școlar – proiecte de schimb interșcolar. Parteneri ne sunt: Ogec de l’Institution Sacre Coeur, Rouen France- coordonator proiect, SOU „Dimcho Debelyanov”, Belene, Bulgaria; ITE P.Savi, Viterbo, Italia; IES Santiago Santana Díaz, Arucas, Spania.

Obiectivele proiectului urmăresc conștientizarea de către elevi, profesori a efectelor poluării; dobândirea de valori comune privind libertatea de a acționa în calitate de cetățeni europeni; schimbul de bune practici privind studiul limbii franceze; o mai bună cunoaștere a culturilor regionale; îmbunătățirea cunoștințelor lingvistice; motivarea elevilor pentru studiul limbii franceze.

Este esențial ca generația actuală de elevii și generațiile viitoare să devină conștienți de fenomenul poluării și să acționeze asupra efectelor încălzirii globale și să întreprindă acțiuni durabile și responsabile ce privesc gestionarea resurselor planetei noastre la diferite scări. Activitățile proiectului vor permite o mai mare conștientizare a problemelor, cooperarea între tineri care vor deveni prieteni după cei doi ani de colaborare, dar și între adulți, a mobilizării energiilor individuale și colective și chiar crearea unor posibile acțiuni ecologice.

Diferitele activități din școlile partenere, precum și în cadrul reuniunilor de lucru urmăresc atingerea obiective menționate mai sus. Dorim să vorbim despre conștientizarea efectelor poluării cu care se confruntă planeta noastră, punând în valoare libertatea de a acționa pe viitor în calitate de cetățeni europeni și punând în aplicare abordări educaționale ecologice.

Schimburi între țări, pe lângă îmbunătățirea cunoștințelor

lingvistice și apropierea popoarelor și o mai bună cunoaștere a culturilor regionale, participă la mobilizarea elevilor și a școlilor în domeniul economisirii energiei, inovații tehnice locale, reciclarea deșeurilor și gestionarea fluxurilor materiale, conform atitudinilor ecologice necesare pentru generațiile prezente și viitoare.

În proiect sunt prevăzute 5 schimburi de scurtă durată în fiecare țară parteneră la care vor participa câte 5 elevi și doi profesori / flux de mobilitate și o formare profesională pentru doi profesori din fiecare liceu. De asemenea, sunt prevăzute alte 13 activități conexe care se vor derula în fiecare școală parteneră în conformitate cu programul aprobat în cadrul proiectului.

Mijloacele de comunicare alese pentru Licitec sunt Platforma Europeană Etwinning (utilizând Twinspace), crearea unui site web „Licitec”, o pagină Facebook. Sperăm, desigur, că ne vor fi alături și instituțiile locale (primăriile, Consiliile regionale, inspectorate școlare, ONG-uri.

MUSAFIRI ÎN ȚARA TRANDAFIRILOR

Elev Alin Rusu, clasa a XI-a A – Științele naturii, sub îndrumarea prof. dr. Elinor Danusia Popescu

Colegiul Tehnic „Carol I” a dezvoltat – prin intermediul doamnei director prof. ing. Aurelia Văduva și a doamnei prof. Teodora Buică – proiecte finanțate de Programul ERASMUS+. Astfel, în octombrie 2019, o delegație a colegiului a reprezentat cu succes România la SOU „Dimcho Debelyanov”, în Bulgaria, Belene, în cadrul Proiectului cu titlul *Liberté, Citoyenneté, Ecologie*.

a. Scurtă incursiune în istoria statului vecin

După cum am învățat la istorie, primii locuitori ai teritoriului bulgar au fost *tracii*, iar începând cu secolul al VIII-lea î.Hr. grecii și-au stabilit colonii la malul Pontului Euxin (Mării Negre). *Romanii* au cucerit teritoriul trac de la sud de Istru (Dunăre) și l-au transformat în provincia romană Moesia, în secolul I î.Hr., care ulterior va face

parte din *Imperiul Bizantin*.

La începutul secolului al VII-lea, triburile migratorilor slavi au pătruns în Imperiul Roman de Răsărit și s-au așezat în spațiul bulgar, unde au fost asimilați de către autohtoni. În același timp, au apărut *protobulgarii* – triburi nomade diverse, veniți din stepele de la nordul Mării Negre.

Primul Imperiu bulgar: un eveniment major s-a petrecut în anul 865, când Boris I se convertește la creștinism; bulgarii adoptă alfabetul chirilic. *Al doilea Imperiu bulgar*: sub conducerea celor doi frați, Petru și Asan, bulgarii își extind teritoriul și stabilesc capitala la Veliko Târnovo. Ioan al II-lea Kaloianul (1197-1207) este recunoscut de către papa Inocent al III-lea „rege al bulgarilor și al valahilor”, iar apogeul imperiului este atins în timpul lui Ioan Asan al III-lea (1218-1241).

Dominația turcă: de la sfârșitul secolului al XIV-lea și până în 1878 Bulgaria s-a aflat sub stăpânire otomană, iar Țara Românească și

Moldova au primit mulți călugări, artizani și revoluționari bulgari refugiați. În timpul secolului al XIX-lea Bucureștiul devine cel mai important oraș pentru imigrația bulgărească, aici dezvoltându-se activități revoluționare. În București își au reședința în perioada emigrației eroii naționali ai Bulgariei, Hristo Botev și Vasil Levski. De asemenea, în România s-au găsit și relicve bisericești aduse din Bulgaria, precum moaștele Sfintei Parascheva și ale Sfântului Dimităr Basarbovski.

În secolul al XX-lea Bulgaria și România au avut o soartă asemănătoare: ambele țări au trăit epoca comunistă (Republica Populară Bulgaria, 1946-1989), iar în secolul al XXI-lea au aderat împreună la *NATO (2004)* și *Uniunea Europeană (2007)*.

b. Carol I și Programul Erasmus+

Din delegația colegiului au făcut parte două doamne profesor și cinci elevi de clasa a XI-a. Unul din acei elevi a fost subsemnatul. Am fost plăcut surprins dintru început de ospitalitatea elevilor



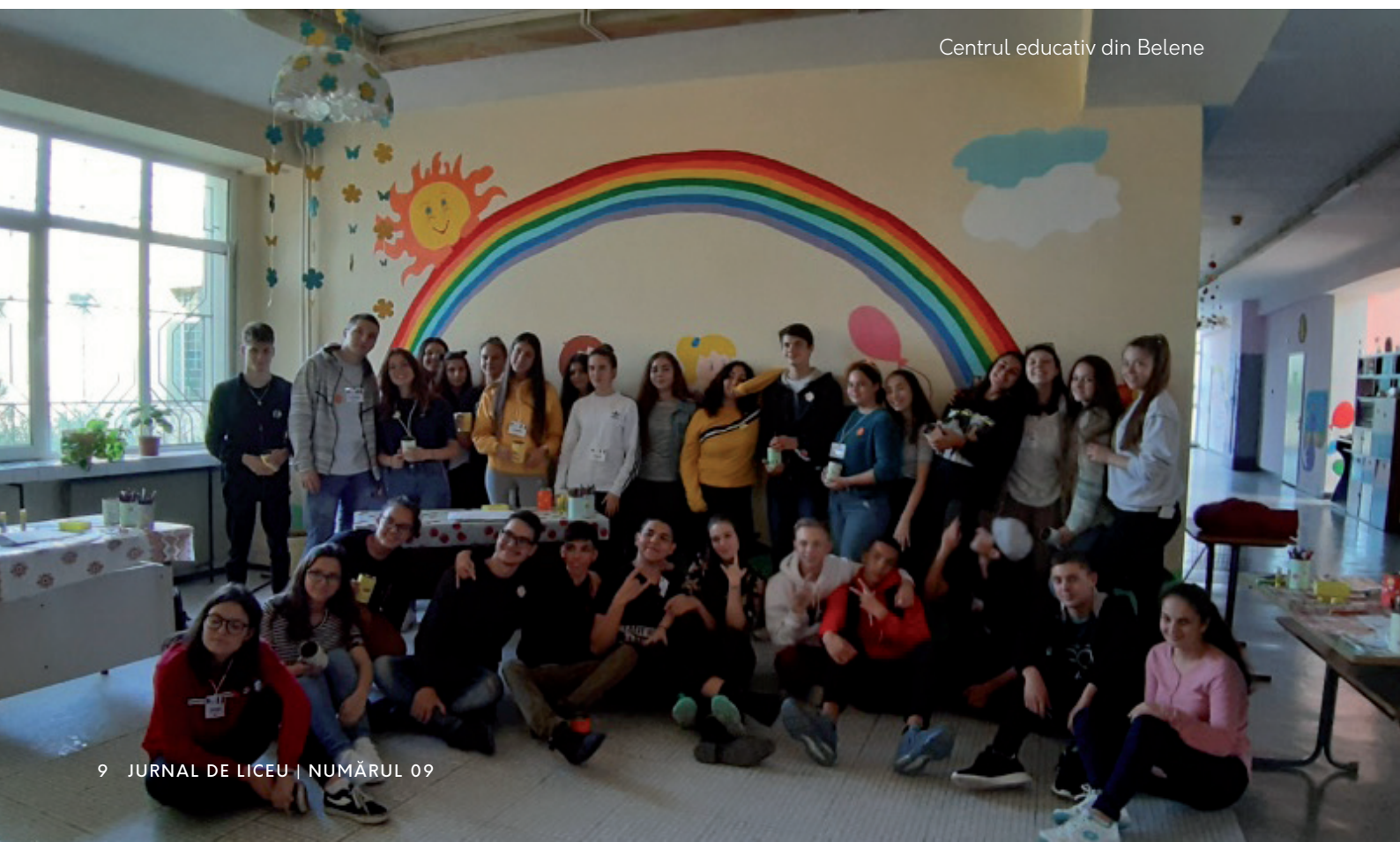
Delegația Colegiului Tehnic "Carol I" pe malul românesc al Dunării, la Zimnicea

bulgari și a părinților acestora, care ne-au așteptat la Sviștov, după ce traversasem Dunărea cu bacul luat la Zimnicea. Orașul acesta, cel mai sudic punct din România, mi-a produs o profundă dezamăgire : Zimnicea pare mai degrabă un sat uitat de lume, prăfuit și pauper, din lunca Dunării, cu populația sa de aproximativ 14.000 locuitori - conform recensământului din

2011. De altfel, după anul 2000, orașul beneficiază de scutiri de taxe întrucât se află într-o zonă declarată defavorizată.

La liceul din Belene am fost așteptați cu pâine și sare, de două preafrumoase fete îmbrăcate în port popular bulgăresc. Am cunoscut și delegațiile celorlalte țări participante la proiect : Franța,

Italia, Spania (Arhipieleagul Canare) și Bulgaria. Toate activitățile s-au desfășurat în limba franceză : prezentările fiecărei delegații, alegerea logo-ului proiectului, prezentarea parcurilor naționale din Bulgaria, atelierul de lucru „*Le fleuve me parle...*” (după plimbarea cu o ambarcațiune pe Dunăre) și „*Je m'engage, je deviens, un Ambassadeur de la Vie, je redonne*



Centrul educativ din Belene

la Vie et le Vert à ma Planète”- în conformitate cu tema proiectului.

Gazdele ne-au oferit posibilitatea organizării de jocuri interactive la un centru educativ din Belene, precum și aceea de a învăța câțiva pași de dans în cadrul unui atelier de dansuri populare bulgărești.

A fost organizat și un spectacol – concert cu dansuri și cântece tradiționale fiecărei țări, momente

și cultural, social, economic și al protejării mediului.

Astfel, pe durata șederii noastre în țara vecină am avut prilejul de a vizita diverse obiective naturale, precum *Parcul Natural Persina* (amplasat pe Dunăre, cu o suprafață de peste 20.000 ha), cascada Krushuna și grotă Devetaki – înscrise în patrimoniul UNESCO. Scopul realizării Parcului Persina a fost acela al

la Dunărea de Jos, din secolul I î.Hr.

Pașii ne-au purtat și spre cea mai mare cascadă de travertin – rocă sedimentară poroasă de calcar – din Bulgaria, Cascada Krushuna, unde am beneficiat de relaxare în sânul primitor al naturii. Un alt obiectiv al naturii din Bulgaria, Peștera Devetaki, se aseamănă cu o grotă uriașă, cu înălțimea între 60-100m, formând o hală încăpătoare, de 2.400 m2. Mai multe deschideri în



Cascada Krushuna

artistice de neuitat, în care am avut bucuria de a performa în fața unui auditoriu format din locuitori și oficialități ale orașului Belene.

Activitățile pe grupuri de lucru internaționale au fost împletite cu activități de învățare în context nonformal, pentru a înțelege și cunoaște mai bine Bulgaria, atât din punct de vedere istoric, cât

ocrotirii ecosistemului zonelor inundabile ale Dunării. Ne-a impresionat biodiversitatea parcului, atât în ceea ce privește flora, cât și fauna. Simbolul acestuia este vulturul cu coada albă, una din cele mai rare specii de păsări din Bulgaria. Situl este, de asemenea, încărcat de istorie – aici s-a aflat vechiul fort Dimum, o cetate a unei unități romane de

tavanul peșterii permit pătrunderea infuzată a luminii zilei. Demult, în epoca veche a pietrei, peștera constituia adăpost pentru oameni, astăzi fiind populată doar de numeroasele colonii de lilieci.

Pentru perceperea corectă a tradițiilor, meșteșugurilor și arhitecturii rurale bulgare, am vizitat *Muzeul Satului de la Etara*,



Ansamblu de dansuri populare de la "Dimcho Debelyanov" din Belene

loc încărcat de autenticitate, cu 50 de case tipice Bulgariei, din care unele se puteau vizita și în interior. Ne-a atras atenția Aleea meșteșugarilor, cu ateliere specifice - ale olarului, fierarului, tăbăcarului, țesătorului, bijutierului, pictorului de icoane, toate expunându-ne un crâmpeli din orizontul etnografic bulgar.

În scurtul răstimp petrecut pe pământ bulgar, am descoperit orașele *Sviștov*, Plevna, Veliko Târnovo și Sofia. Am observat astfel monumentul ridicat în cinstea eroilor

căzuți în timpul Războiului ruso-turc din 1877-1878, Sviștov fiind primul oraș bulgar eliberat de sub ocupația otomană. Altă localitate ce ne amintește de războiul mai sus menționat este *Plevna*, pe care vizitând-o nu ne putem duce cu gândul decât la poeziile lui Vasile Alecsandri, „Hora de la Plevna” și „Peneș Curcanul”, sau la cele ale lui George Coșbuc. Căderea Plevnei în 1877, după patru luni de asediu din partea trupelor rusești și românești, i-a determinat pe otomani să ceară armistițiul, Osman Pașa

predând orașul, garnizoana și sabia, colonelului român Mihail Cerchez.

Am văzut și capitala Țaratului vlaho-bulgar dintre anii 1185-1393, *Veliko Târnovo*, „cel mai inaccesibil și mai frumos oraș din întreg Haemusul” (Haemus – Munții Balcani), după cum l-au denumit cronicarii medievali.

Nu am ratat ocazia de a ne plimba prin capitala Sofia - străjuită de Muntele Vitoșa (2290 m altitudine) -, cu locașurile sale de cult : Catedrala Alexander Nevski, Biserica Sfântul Nicolae (Biserica Rusă), Biserica Sfântul Gheorghe, din cartierul Constantin, unde se pare că a trăit o perioadă împăratul Constantin cel Mare, dar și Universitatea Națională, Muzeul de Arheologie, Parlamentul Bulgar, Ministerul de Justiție, Palatul Regal.

Experiența noastră în Bulgaria a cuprins-o și pe cea gastronomică, desfătându-ne cu bucătăria bulgărească: salate, preparate



Peștera Devetaki



Unitate în diversitate, Belene

din carne, brânzeturi, sufleuri de legume, musaca, toate în amestec cu mirodenii specifice, dulciuri.

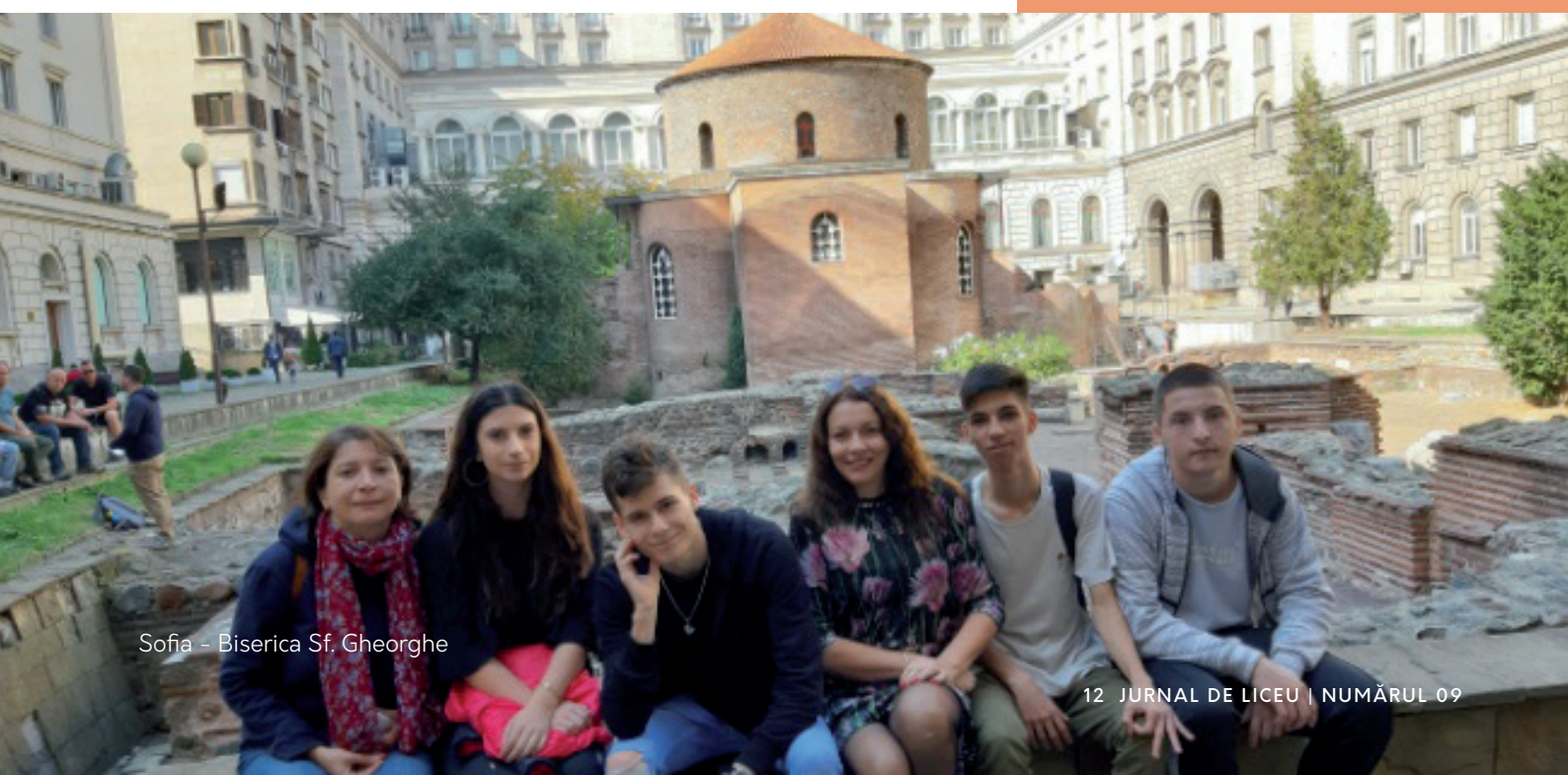
Epopoea bulgară nu s-a putut finaliza fără celebrele *souveniruri*, având ca element de bază trandafirul: parfumuri, creme, săpunuri, dulcețuri, chiar și rahat cu aromă de trandafir. Istoria acestui desert, denumit în limba turcă "lokum" (numele a fost preluat și în bulgară, chiar și francezii îl folosesc), este una foarte romantică, vehiculându-se că a fost creat din porunca unui sultan,

care dorea să-și răsfete soțiile cu un preparat dulce și delicios, cu o bucată de plăcere, care, de altfel, este și traducerea pentru „lokum”.

Noi, elevii de la „Carol I”, am fost surprinși în mod foarte plăcut de *experiența Erasmus+*, prima pentru noi de acest gen, care ne-a adus mulți prieteni, dar și multe cunoștințe legate de relațiile interculturale, istoria și cadrul natural al Bulgariei, am avut bunul prilej de a ne dezvolta competențele lingvistice, de a

studia cazuri concrete și actuale de poluare – cum a fost incendiul de la o uzină din Rouen, unde au ars solveți, vopsea și derivați ai petrolului, caz prezentat chiar de delegația franceză a colegiului din acest oraș din nordul Franței.

MOBILITATEA A
REPREZENTAT O
EXPERIENȚĂ DE
NEUITAT, PE CARE
CU TOȚII AM



Sofia - Biserica Sf. Gheorghe

DESPRE AMBITIE, PASIUNE ȘI RECOMPENSA

Credem că ambiția este aliatul perfect al învingătorului. Ca să te remarci, trebuie să fii bun într-un domeniu.

Printre cei mai buni. Dar cum să obții performanță fără plăcerea de a învăța, de a te perfecționa? Elevii noștri au participat la Olimpiada la disciplinele din aria curriculară Tehnologii, domeniul Mecanic, etapa pe municipiu, februarie-martie 2019, la Olimpiada de Protecția Mediului și la Concursul de meserii, din aria curriculară Tehnologii, domeniul mecanic,

calificarea mecanic auto, etapa regională, februarie-martie 2019. Efortul lor, susținut de profesorii îndrumători, înclinația lor incontestabilă pentru discipline tehnice și dorința de a reuși au condus la rezultate foarte bune:

- Radu Adrian, **Premiul I la Concursul Tehnologia, arta omului modern**, ediția a VII-a, mai 2019;



- Roman Cristian, **Premiul I la Concursul Tehnologia, arta omului modern**, ediția a VII-a, mai 2019;

- Ungureanu Narcis Andrei, clasa a XI-a D, **Premiul I la Concursul pe meserii din aria curriculară Tehnologii**, domeniul mecanică, calificarea mecanic auto, etapa județeană, februarie 2019;;

- Ungureanu Narcis Andrei, **Mențiune la Concursul național pe calificări profesionale**, organizat în rețeaua învățământului preuniversitar al cooperativei Meșteșugărești din România, aprilie 2019.

Interviu realizat de Aron Alexandra cu Radu Adrian și Roman Cristian (clasa a XI-a C), doi dintre câștigătorii premiului I la concursul „Tehnologia, arta omului modern”.

Aron Alexandra: *De ce credeți că ați fost selectați să participați la acest concurs?*

Radu Adrian: Credem, în primul rând, că am arătat înclinație și interes în rezolvarea problemelor tehnice. Domnul maestru Petre Eugen a observăm că manevrăm sculele și utilajele cu ușurință și că ne place să lucrăm, așa că ne-a încurajat și ne-a ambiționat mereu. În al doilea rând, ne-a plăcut să ne implicăm și să ne pregătim serios pentru concurs.

A.A: *Cum v-ați pregătit?*

Roman Cristian: Am avut o bibliografie pe care am știut că trebuie să o parcurgem. De aceea am lucrat mai bine de o lună, câteva ore săptămânal, cu sprijinul și îndrumarea doamnei profesor-inginer Mihăilescu. Acesta a fost pregătirea teoretică. Am făcut, de asemenea, multe ore de pregătire în atelier, am tăiat, am înfiletat, am potrivit. Am greșit de multe ori, dar am avut fost siguri că o să ne iasă bine în final dacă exersăm.

A.A. *Cum vi s-au părut probele?*

Radu Adrian: Destul de ușoare, având în vedere pregătirea de până atunci. La prima probă, am

A.A. *Ce calități credeți că v-au ajutat să câștigați premiul I?*

Radu Adrian: Cea mai importantă a fost îndemânarea obținută în timpul orelor de instruire practică. Am fost atenți, ne-am încadrat în timpul de lucru și am știut să colaborăm. A contat și faptul că suntem colegi și prieteni, așa că am făcut o echipă eficientă. Cred că, față de ceilalți concurenți, am avut avantajul că am exersat mult, ne cunoaștem bine unii pe alții și eram siguri că putem să obținem un rezultat bun.

A.A. *Sunteți elevi în clasa a XI-a, la profilul tehnica transporturilor. Cum a influențat această specializare planurile voastre de viitor?*

Roman Cristian: Ne-am dat seama că avem înclinații spre tehnologie și că putem să alegem meserii din acest domeniu (șofer profesionist sau tehnician auto). Sperăm, de ce nu, că vom urma Universitatea Politehnica și că vom deveni ingineri în transporturi. Preocuparea profesorilor noștri de a ne pregăti și rezultatele la concursuri ne dau încredere că domeniul tehnic este, pentru noi, o soluție interesantă și foarte atractivă.

„Ca să te
remarci,
trebuie să fii
bun într-un
domeniu.”

răspuns la întrebări referitoare la măsurări tehnice, utilizarea SDV-urilor (scule, dispozitive și verificatoare) și instruire tehnică. La proba practică am avut de transformat o tijă metalică într-un prozon metric 8.

HOBBY DE... BOBÔC

Sunt Alex Bobu și hobby-ul meu este ciclismul. Mi-a plăcut dintotdeauna să merg pe bicicletă.

Prima experiență a fost cu o bicicletă împrumutată, pe care tata mi-a adus-o ca să vadă dacă mă descurc, dacă îmi place. Eram atât de fericit, încât ai mei au hotărât că merit propria mea bicicletă. De atunci, deplasarea pe două roți a devenit cea mai iubită activitate a mea. De la „înălțimea” bicicletei descopăr orașul, fac mici călătorii prin parcuri, pedalez alături de prietenii mei.

Am participat o singură dată la o competiție. Atmosfera era relaxată, oamenii schimbau impresii, experiențe și date tehnice. N-am simțit nicio încordare. Mi-a plăcut, dar am simțit că mersul la concursuri nu e de mine. Îmi place doar senzația de libertate, adrenalina vitezei, orele vesele petrecute de

prieteni care au aceeași pasiune.

Cred că e trist să trăiești fără ceva care te face fericit. Pentru mine, ciclismul este acel „ceva”.

Mă numesc Andreea Bobu. Sunt optimistă, independentă, puțin timidă, amuzantă (sper) și conștiincioasă. Îmi place să ajut oamenii. Și îmi place să desenez.

Am avut o înclinație către desen

încă din primii ani de școală. Era materia mea preferată și simțeam că timpul trece foarte repede. Nu am făcut cursuri, dar mi-a plăcut mereu să mă perfecționez. Caut pe internet imagini care mă atrag și încerc să le realizez în stilul meu, dar mă inspir și din natură. Prefer desenele în creion pentru că sunt mai interesante și mai expresive, iar peisajele mă atrag mai mult decât portretele, pentru care trebuie să



stăpânești o tehnică deosebită.

Îmi place arta realistă pentru că are un sens, exprimă ceva, transmite o idee sau o stare clară. În schimb, arta abstractă nu-mi spune nimic, e doar o combinație cromatică bizară care nu comunică nicio emoție.

Când desenez, uit de probleme și mă relaxez. Este ca și cum aș intra într-o altă lume, liberă, interesantă și calmă. Este insula mea, departe de lumea dezlanțuită.

Eu sunt Renato Tudorache. Am 15 ani și prietenii spun despre mine că sunt amuzant.

Când eram mic, am încercat mai multe sporturi, împins mai mult de dorința părinților mei de a avea o pregătire fizică, să pot să mă apăr pe mine și pe cei din jurul meu. Într-o zi, am văzut afișul unui club sportiv și m-am hotărât: voi face kick-box!

Nu a fost chiar dragoste la prima vedere...mi se părea prea ușor și nu vedeam la ce ar putea să-mi folosească un asemenea sport. Apoi, mi-am dat seama încet-încet că îmi place. Îmi place senzația de putere și de echilibru. Îmi plac colegii, antrenamentele, faptul că sunt mai concentrat și am mai multă voință decât înainte.

Îmi admir maestrul pentru că este dedicat și muncitor. Vrea să facă din noi viitori campioni și pentru asta ne dedică timp, are bunăvoința

de a ne explica de fiecare dată, ne motivează să fim mai buni. Muncesc mult pe repetarea loviturilor specifice nivelului meu, dar la sfârșitul antrenamentului mă simt relaxat și am o stare de bine. Sper ca kick-boxul să fie hobby-ul meu mult timp de acum înainte. Cine știe, poate va deveni chiar o profesie.

Numele meu este Bianca Țepuș. Mă știți, fata aceea veselă, care râde din toată inima și găsește mereu un motiv bun să fie optimistă.

O să încep prin a spune că muzica mă definește. Nu-mi pot imagina viața fără muzică. Nici pe a mea, nici pe a restului lumii. Fără sunete, fără dans, fără ritm viața ar fi anostă și seacă. Nu e nici un secret că dintotdeauna oamenii s-au exprimat, s-au bucurat, au rezonat, s-au întristat, s-au vindecat prin muzică. Ne regăsim în fiecare melodie pe care o fredonăm în gând. Poate nu toți îndrăgim același fel de muzică, dar atunci când auzim acea melodie ni se zbate inima mai tare ca niciodată.

Îmi place aproape orice fel de muzică – ușoară, pop, rock, populară. Îmi plac și cântecele de leagăn și cred că-mi plăceau și atunci, în prima etapă a copilăriei mele (mama îmi spune că dormeam dusă când auzeam sunetele aproape șoptite).

Ascult muzică pentru că mă regăsesc acolo, în lumea aceea.

Ascult muzică pentru că mă relaxează în momente de presiune sau de cumpănă. Pentru că, așa cum spuneam mai sus, muzica face parte din ființa mea. Am fost de mică înzestrată cu acest dar, cu voce. Cu timpul, am învățat, am evoluat, m-am perfecționat. De aceea pot să cânt acum, după ani de exercițiu vocal, aproape orice fel de melodie.

Nu știu cât am fost de convingătoare în ceea ce am scris mai sus. Raine Maria Rilke, poet german, spunea că „muzica este un alt fel de a respira”. Este o afirmație care mă definește.

Sunt Gheța Daniel Antonio. Cred că sunt foarte prietenos, înțelegător, curajos și funny. Îmi place să fac sport. Joc fotbal și ping-pong, dar ceea ce mi se pare cel mai interesant dintre toate este kick-boxul. M-am apucat de curând și îmi place pentru că...nu e ușor. Mă motivează să încerc la fiecare antrenament mai mult, să-mi arăt că pot, chiar dacă sunt la început.

M-am apucat de kick-box încurajat de tatăl meu și de ceilalți prieteni. Atunci când locuiești într-un cartier ca al meu, e bine să te bazezi pe un sport de contact. Kick-boxul este un grup de arte marțiale și lupte sportive, care utilizează lovituri cu mâinile și picioarele și a fost dezvoltat din karate, Muay Thai și boxul clasic. Sunt, de fapt, o serie de mișcări și tehnice pe care le poți folosi atât

pentru autoapărare, dar și pentru menținerea unei forme fizice bune.

Trebuie să recunosc că sunt multe lucruri pe care nu le știu. Sunt tehnici pe care nu le stăpânesc, dar nu mă descurajez. Important, cred eu, este să exersezi și să te simți bine în pielea ta.

Sunt Andreea Gruea din clasa a IX-a A și îmi place să desenez.

Există în lume milioane de pânze pictate stângaci de micii artiști „neînțeleși”, cum zice lumea. Artiști care se chinuie să găsească subiecte interesante și forme frumoase, care se gândesc ce culori să pună pe pânză și să le iasă bine. Ne admirăm unii altora lucrările, dar la sfârșit eram nemulțumiți... nu ne ieșise fix cum ne doream.

Cu timpul, ne-am dat seama că poți face minuni cu o foaie albă și un creion.

Am început să desenez la patru ani. Părinții mei s-au bucurat văzând că am talent. Totuși, la școală nu mi se aprecia munca și începusem să cred că pierd timpul cu acest hobby. Din fericire, mi-am dat seama că sunt înzestrată cu un dar pe care nu îl are toată lumea: să pun lumea, așa cum o văd eu, în delicate desene alb-negre.

Cred că poți să-ți urmezi pasiunile chiar dacă nu ești îndrumat de specialiști. Eu nu am fost la nici un curs și nu am avut profesori, dar am desenat mereu în timpul liber, încercând mereu să fiu mai

bună și mai creativă. Ceea ce îți place nu trebuie abandonat.

Numele meu este Ștefan Dumitru-Radu. Cred că sunt un om serios, afectuos, responsabil și prudent. Îmi place să mă gândesc bine înainte de a acționa.

Printre pasiunile mele s-a numărat dintotdeauna teatrul. La vârsta de 3 ani am participat la un casting. Ideea a fost a mamei, care s-a gândit că mi se potrivea un asemenea curs: eram dezinvolt, vorbeam mult și clar, îi puneam pe ai mei să mă filmeze făcând diferite „roluri”. Am luat castingul.

Repetițiile le făceam la UNATC. Era amuzant, ne jucam, nu simțeam că muncim, nu ne era greu niciodată, indiferent câte ore lucram. O dată, în timpul acestor zile de repetiții (aveam vreo 7 ani pe atunci) a trebuit să urc singur cu unul dintre lifturile instituției. Lifturile erau vechi și aveau nevoie mereu de reparații. Inevitabilul s-a produs și am rămas blocat. M-am speriat inițial, apoi am citit instrucțiunile din cabină și am apăsă butonul de urgență. N-a fost un rol, dar m-am descurcat bine.

Cred că adulților le era greu cu noi pentru că ne țineam numai de pozne, dar se și distrau. Îmi amintesc de o scenă în care trebuia să ne prefacem că dormim în camera noastră (o cameră

improvizată pe platoul de filmare). Se auzeau zgomote, pocnituri și scârțâituri...și în mintea noastră de copii credeam că sunt fantome. Ce să facem? Am aruncat sute de biluțe de polistiren pe podea ca să facem fantoma să alunece, dar, în realitate, a alunecat cea care juca rolul bonei. A căzut o dată, de două, de trei ori... spre amuzamentul general.

Am avut experiențe fantastice pe platourile de filmare. Am jucat în filmul „Reîntoarcerea” alături de actori mari, precum Stela Popescu și Tamara Buciuceanu. Erau oameni calzi și plăcuți, care se purtau foarte frumos cu noi. Prima zi de școală a fost chiar în perioada în care se făceau filmările. Directorul m-a prezentat celorlalți elevi drept „micul nostru actor”. Am fost cu adevărat mândru în acel moment.

Am întrerupt câțiva ani cursurile și filmările ca să mă concentrez asupra școlii, dar îmi doresc să revin în această lume. Îmi place să joc, să intru în pielea personajelor, să-i încânt pe oameni, să transmit emoții, atât cât pot eu. Am în minte cuvintele profesorului meu: „Gândește-te că ai în fața ta inimi ca niște răni cicatrizate. Vindecă-le!”



Desen realizat de Dumitru Radu Ștefan, clasa a IX-a B

Alexandra Risciuc, Andrei Zamfir, Iulia Stroe, Ionela Soare,
Șerbănescu Filip, din clasa a XII-a B, organizatorii balului

BOBOCII BALULUI

Ziua balului a fost de poveste. De fapt, tot ce a fost înainte a fost extraordinar:

bucuria de a lucra cu bobocii, după-amiezile de repetiții muncite alături de prietenii mei etc. Chiar dacă ne-am mai și războit (inevitabil!), chiar dacă am pierdut timp, chiar dacă am oboșit, chiar dacă ne-am enervat... tot ce am trăit săptămânile acestea s-a transformat în amintiri care o să rămână în adâncul inimii noastre.

Când știi că ai organizat un bal – cu bune și cu rele – și mulți îți spun „a fost foarte frumos”, te simți împlinit, trăiești un sentiment incredibil, îți dă starea aceea în care parcă ai vrea să zbori sau să dansezi sau să îmbrățișezi pe toată lumea dintr-un preaplin de bucurie.

Am stat mereu cu emoții și cu inima până-n gât. Ne-a fost greu, ne-am bătut capul, ne-am contrazis. Am

căutat sponsori, am dat sute de telefoane, zeci de mesaje cu zeci de refuzuri. Dar bobocii erau fericiți și entuziasmați, au venit în număr mare la înscriere, s-au străduit să învețe pașii. Cumva, am reușit să rezolvăm totul. Vrem să-i mulțumim doamnei director Nicolof pentru toată implicarea și bunăvoința pe care ne-a arătat-o!

Și... iată-ne în seara balului. Zi plăcută, neverosimil de caldă pentru un sfârșit de octombrie.

Am ajuns la club, căutând ce ne mai trebuia, aranjând cadourile, pregătindu-ne pentru ce urma.

„AMINTIRI
CARE O SĂ
RĂMÂNĂ ÎN
ADÂNCUL
INIMII
NOASTRE”



Eram tensionați, emoționați, zăpăciți. Nu mai știam care, cum, ce face și unde se duce. Totuși, ne zvâcnea în suflet bucuria pentru bobocii noștri, pe care îi vedeam frumoși, eleganți și extrem de simpatici! Chiar erau!

Aleseseră ținute originale inspirate din moda anilor 70 și m-a surprins cât de mult se preocupaseră de acest lucru! Au început probele! Noi, din culise, îi încurajam, le spuneam că au fost perfecți, că ne-a plăcut totul, că s-au descurcat de minune.

Poate că au fost și imperfecțiuni, ezitări, probleme. Dar noi nu le-am văzut. Avem doar regretul că nu au câștigat toți. Meritau.

Alături de clasa mea, de susținerea doamnei diriginte și cu efortul depus de toți, aș mai vrea un bal. Știu că e ultimul. Că suntem clasa a XII-a. Că gata, s-a terminat distracția, începe bacul, ați uitat? ...Dar parcă prea trece timpul repede și începem să devenim nostalgici. Ne uităm la colegii de-a IX-a, de care

parcă ne desparte jumătate de viață și am vrea să ne întoarcem și noi pe-acolo, pe la 15 ani.

Și mă gândesc că probabil, la bătrânețe, o să râdem nostalgic și o să ne fie dor de amintirile din liceu. Care au fost frumoase. Exact ca acest bal.

„GATA, S-A
TERMINAT
DISTRACȚIA, ÎNCEPE
BACUL, AȚI UITAT?”

„Bobocii noștri
pe care îi vedem
frumoși, eleganți
și extrem de
simpatici!”





PRO
MUZICĂ
MISS ȘI

DISTRACȚIE!





BE SURPRIZĂ! MISTER! BOBOCI! DANS



SALTURI ÎN EMOȚIE

AUTOPORTRET

de Dumitrescu Cristina

Eu sunt eu,
Copil retras,
Fără pic de voce-n glas.
Cu pași repezi, dar timizi,
Mă apropii de un vis.

Unul spune, altul face,
Gândurile nu-mi dau pace.
Noaptea rece ce se lasă
Are multe stele-n plasă.
Stau la geam și le privesc:
Oare eu cum o să cresc?

Printre valuri de ființe
Multe sunt doar aparențe,
Aparențe fără suflet
Ce se-amuză când tu suferi.

Dacă vreau să reușesc,
Doar pe mine mă bazez.

GRAȚII DE BETON

de David Cazacu, clasa a X-a A

Prin ceața bățăilor inimii mele
Mă privesc prelung înapoi
Cu brațele îngropate în mine
Și cu pieptul plin de noroi.

Iluziile m-au golit de bariere,
M-au sfărâmat apoi într-o clipă
Demonstrându-mi că, de fapt,
Sunt și eu doar o bucată de sticlă.

După curaj... mi-a rămas tăcerea
Și un cântec gol cu toamnă în el,
Că odată era balada unui suflet
Cu capul în nori și visul rebel...

Prin ceața stranie a trăirilor mele,
Bătăi de inimă se frâng la unison
Sub privirile străinilor fără milă
Cu gratii la suflet și ochi de beton.

Trec stingher prin viață
Și melancolic mă gândesc
Ce-i anormal? Ce e firesc?

REVOLTĂ

de Dumitru-Radu Ștefan

ce e cu răsăritul?
ce e cu ploaia?
ce e cu toate lucrurile pe care spuneai
ca le vom câștiga?
vinovat este timpul?
ce e cu toate lucrurile de care spuneai
ca sunt ale tale si ale mele?
vreodată te-ai oprit sa înțelegi tot
sângele strâns înainte?
vreodată te-ai oprit sa înțelegi
pământul acesta cu malurile
înlăcrimate?

ce am făcut lumii?
unde e pacea pe care i-ai garantat-o
fiului tău?
vinovat este timpul?
ce e cu toate visele de care spuneai că
au fost ale tale si ale mele?

ce e cu ziua de ieri?
ce e cu timpul nostru
ce curge prin clepsidra unei
copleșitoare tristeți?
paradisul se destramă...

unde am greșit?
ce e cu zilele?
cu apusurile, cu diminețile,
cu frumusețea foșnitoare a lumii?

Ne-am dus departe
Prea departe
În gol, în pustiu, în greșeală,
În întrebări zadarnice
Și fără răspuns.

IUBIRE

de Dumitru-Radu Ștefan

Mamă, îmi este atât de dor de tine!
Deși sun rar, nu te-am uitat
Și-aș vrea mereu să te știu bine
Cât te iubesc, suflet curat!

Știu c-ai avut viața amară
Cu clipe negre-n suflet bun,
Povestea ta să nu mai doară
De aceea vreau să-ți scriu acum...

Mi-e atât de dor de mâna ta
Ce alunga mereu orice boală
Și cum miroși curat, a iarnă,
Cum m-alintai seară de seară.

Aș vrea să-ți mulțumesc din suflet
Că pentru mine ai luptat
Și vreau din plâns să-ți aduc zâmbet,
Tot ce-ai făcut, eu n-am uitat.

Tu ai știut să crezi în mine
Chiar și atunci când te-ndoiești
N-ai renunțat, n-o faci nici mâine
Și visurile-mi împlinești.

Mi-ar trebui vreo zece inimi
Să-ncapă-n ele tot ce simt
Eu pentru tine.

Mi-ai dat tot ce-mi putea dori,
O viață, un suflet, o speranță.
Ai, vrea, te rog, să-mi fii iar mamă
Și într-o altă, nouă viață?

TEAMĂ

de Aron Alexandra Ana-Maria

M-am trezit cu gust sărat pe buze -
Erau lacrimi scurse pe obraz
Si umbrele-mi păreau așa
confuze...
As mai dori, te rog , un mic răgaz.

De teamă că n-o să mai fi aici,
Te-am prefăcut într-o stafie.
Cu argumente îmi explici
Si eu te cred, așa să fie!

De teamă că am să te pierd,
Subtil ți-am pictat inima.
Am rămas pe veci să ard...
S-a uscat, zadarnică, și lacrima.

MOMENT DE NELINIȘTE

de Aron Alexandra Ana-Maria

Cu o țigară aprinsă-n scrumieră
În întunericul pătrunzător - aștept
Simt negura vieții cum mă cuprinde
Si viața se scurge încet, foarte-ncet.

Simt ura din mine cum se risipește
Pe foile albe zgâriate de pix.
Simt viața prin vene cum trece
Simt pulsul grăbit, prea grăbit.

În pagină-așez cuvinte neclare
Cu ochii în ceață de la prea mult plâns
Simt moartea cum vine din umbră
Simt totul stins, foarte stins.

Nu pot să privesc cerneala pe foaie
Căci mintea mea umblă hai-hui
Și urlatul morții mă cheamă
Cuvintele sunt absurde și șui.

Cum viața îți dă o palmă ce doare,
Așa primești și binecuvântare.
Din acoperișul înalt al lumii, ploaia
Va aduce mereu o continuare.

LUMEA MEA

de Cireașă Cristina

Lumea nu-i a mea, e a tuturor,
dar ea nu știe să fie o mamă pentru noi.
Toți vrem o lume doar a noastră.
Toți vrem o stea doar pentru noi.
Primim, însă, o stea căzătoare și
ea cade înainte să ne bucurăm
sau să ne luăm la revedere.

Eu vreau doar o lume a mea: cu tine, cu
prieteni mei, cu cei dragi mie.

De fapt, ambele:

cea primită și cea pe care am ales-o eu
pentru mine.

Deși am fost distrusă, am luptat.

Lumea e imperfectă,

e dură, e nedreaptă, e copleșitoare. Știu.

De aceea toți ar trebui să încercăm, măcar,
să fim buni. Să fim fericiți.

AMINTIRI DIN INIMA COPILĂRIEI

Aron Alexandra Ana-Maria, clasa
a XI-a C

Una din amintirile mele de la
bunici este legată de bărcuțele
de hârtie, cu căpitanii lor, melcii,
lansate pe râu.

Într-o vacanță de vară, fiind
plecată la bunicii mei în vizită,
am adunat veșnica și unica gașcă
de prieteni, am făcut bărcuțe de
hârtie, pe care am pus câte un melc
de baltă drept căpitan și le-am
lansat în jos pe râu, lăsându-le
în voia sorții, iar noi am luat-o la
fugă spre podul care se afla la un
kilometru distanță, care traversa
râul cu pricina. Fiind vară, apele
erau învolburate, iar bărcuțele ori
se răsturnau, ori ajungeau cu mult
înaintea noastră la pod, iar noi nu
mai știam a cui bărcuța ajungea
prima și își câștiga noul căpitan pus
în joc și pe care am pariat înainte
de cursă.

De multe ori câștigam, îmi luam
premiul și îmi uscam bărcuța pentru
o nouă cursă, în timp ce restul
erau nevoiți să improvizeze niște
bărcuțe noi, pe care să le arunce în

cursa de pe apele râului. De câte
ori nu câștigam, perseveram și mai
încercam o dată și încă o dată până
ce îmi reușea și câștigam.

Din toate întâmplările de atunci,
de care-mi amintesc cu drag, dor și
nostalgie, am învățat să nu renunț,
să perseverez, să fiu puternică și să
tind mereu să fiu mai bună, căci și
cei mai buni greșesc, pierd și o dau
în bară, dar nu renunță niciodată
și se ridică de jos de câte ori sunt
încercați și puși la pământ de viață.

NIHIL SINE DEO

Cercetare istorică realizată de eleva Tănase Alexia Andreea, clasa a X-a B, sub coordonarea prof. dirig. Năstăsioiu Violeta

La 10 octombrie 2019 se împlinesc 105 ani de la trecerea la cele veșnice a regelui Carol

I al României. A fost cea mai lungă domnie din istoria statelor românești, care avea să schimbe cursul nefast al istoriei în această parte a lumii. Ajuns domnitor al Principatelor Unite printr-o întâmplare, în locul prințului Filip de Flandra, al treilea fiu al regelui Leopold al Belgiei, care refuză tronul oferit de politicienii români, fiind afectat de o partidă nereușită de vânătoare, Carol va fi considerat fondatorul statului român modern.

A continuat reformele începute de înaintașul său pe tron- domnitorul Alexandru Ioan Cuza- a schimbat din temelii vechile instituții și a creat un sistem bancar național, o bursă care

să stimuleze investițiile și capitalul autohton, a sprijinit și finanțat, uneori din propriile venituri, un vast sistem de căi ferate, a început modernizarea orașelor românești, a organizat și dotat o armată puternică cu ajutorul căreia a obținut independența de stat, rotunjind mai apoi teritoriu țării prin anexarea Dobrogei.

Carol I a venit ca domn al unui stat cu organizare încă feudală, de la marginea Europei, a cărui indivizibilitate și existență nu fuseseră pe deplin consimțite de puterile vremii, și a lăsat ca moștenire succesorilor săi un regat european, în plin proces de „LA 10 OCTOMBRIE 2019 SE ÎMPLINESC 105 ANI DE LA TRECEREA LA CELE VEȘNICE A REGELUI CAROL I”

reformare și de modernizare.

Totuși, cea mai mare greșală a domniei sale rămâne ignorarea completă a problemei țărănești, care avea să genereze uriașe revolte, cu precădere în anii 1888 și 1907, ambele reprimare cu mare cruzime. Deschiderea piețelor interne a însemnat pentru moșierii români o adevărată catastrofă, aceștia găsindu-se total nepregătiți în fața unei situații fără precedent: concurența cu producătorii străini de cereale, ceea ce a condus la o supraexploatare și sărăcire a țăranilor, care reprezentau atunci peste 87% din populația țării. Din acest motiv, istoriografia antimonarhică din anii 1948-1965 avea să-l considere drept un opresor, un exponent al exploatareii condus de interese străine. Începând însă cu anii 1970, istoricii români încep să reconsidere domnia sa, în contextul unei recunoașteri a meritelor monarhilor români în realizarea năzuințelor

te

pe

istorice ale poporului român.

În ciuda controverselor, Carol I va rămâne una din figurile importante ale României moderne, creator al unui stat modern, cu o armată puternică, un adevărat deschizător de drumuri, un om auster și modest, care a iubit acest pământ, după cum mărturisește în propriul Testament:

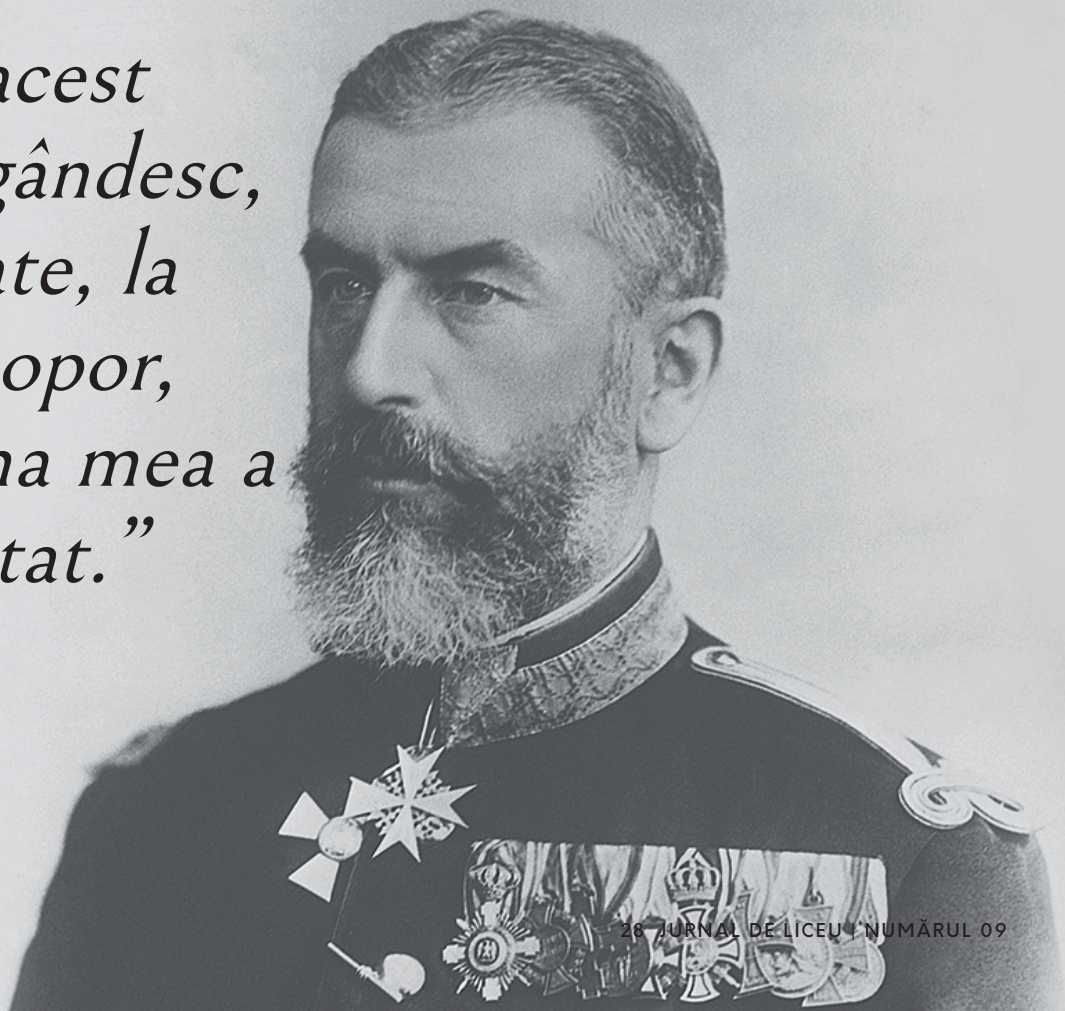
„Având aproape 60 de ani, privesc ca o datorie ca să mă hotărâsc a lua cele din urmă dispoziții. Alcătuind acest testament, mă gândesc, înainte de toate, la iubitul meu popor, pentru care inima mea a bătut neîncetat și care a avut deplină încredere în mine. Viața mea era așa strâns legată de această binecuvântată

de Dumnezeu țară, că doresc să-i las, și după moartea mea, dovezi vădite de adâncă simpatie și de viul interes pe care le-am avut pentru dânsa. Zi și noapte m-am gândit la fericirea României, care a ajuns să ocupe acuma o poziție vrednică între statele europene : m-am silit ca simțământul religios să fie ridicat și dezvoltat în toate straturile societății și ca fiecare să îplinească datoria sa, având ca țintă numai interesele statului.”

Bibliografie: Manual istorie, Internet, articol Dragoș Ciocâlcă (ziarul Opinia Națională, nr.880), Wikipedia, Revista de Istorie, proiectul Ziarele României Mari.

*„Zi și noapte
m-am gândit
la fericirea
României”*

*„Alcătuind acest
stament, mă gândesc,
înainte de toate, la
iubitul meu popor,
ntru care inima mea a
bătut neîncetat.”*



CUM SĂ DEVII C MAI BUNĂ VERSIUNE

de Dumitrescu Cristina, clasa a X-a A

1. Comportă-te cu tine cum ai vrea ca ceilalți să te trateze

Ai încredere în calitățile tale! Arată-le celorlalți că ești conștient/iă de ceea ce poți și pune-ți în valoare atuurile! Respectă-te prin tot ceea ce faci și spui! Este ușor să admiri pe cineva stăpân pe sine, încrezător în sine și puternic.

2. Elimină oamenii toxici din viața ta

În viața fiecăruia dintre noi există oameni care ne creează o stare

de rău. Cei care se plâng și cer mereu să fie compătimiți, bârfitorii, mincinoșii, cei perfizi, cei care vor să ne pună în inferioritate, să ne jignească sau să ne umilească. Nu-i lăsa pe alții să te încarce cu problemele, frustrările sau cu răutatea lor! Există destui oameni pozitivi, echilibrați și buni cu care poți să călătorești prin viață!

3. Nu îi judeca pe alții

ÎNici ție nu îți place să fii bârfit, nu? Nu-ți place să auzi că X comentează cum te îmbraci, cum te porți etc. De fapt, oricât ar părea de indiferenți la ce zice gura lumii, oamenilor nu le place să fie judecați pentru că

asta le clatină încrederea în sine și îi face să se simtă excluși.

Și mai ales....nu jigni! Chiar dacă ești nervos. Un om bine crescut știe să-și aleagă cuvintele chiar și în momente de furie.

4. Nu-ți fie frică de schimbare

Făcând lucruri noi, ne putem descoperi noi pasiuni. Lucrurile noi creează în creierul nostru conexiuni care nu s-ar fi făcut dacă nu schimbam ceva în viața noastră. Să te apuci de un sport sau de un alt hobby, să înlocuiești chipsurile cu fructe (măcar din când în când), să renunți într-o după-amiază

EA

ATA

la tramvai și să descoperi la pas câteva străduțe din București și multe altele – toate acestea ajută, garantat!

5. Înconjoară-te de oameni cu preocupări comune

Având alături oameni cu aceleași preocupări, avem parte de înțelegerea lor. De câte ori n-ai simțit că ai o chimie cu cineva mai ales după ce ai aflat că ascultă muzica pe care o ascuți și tu, se

uită la același gen de filme, preferă, de exemplu, negrul și ar merge non-stop pe munte, cu rucsacul în spate? Ne simțim bine cu oamenii care ne seamănă pentru că:

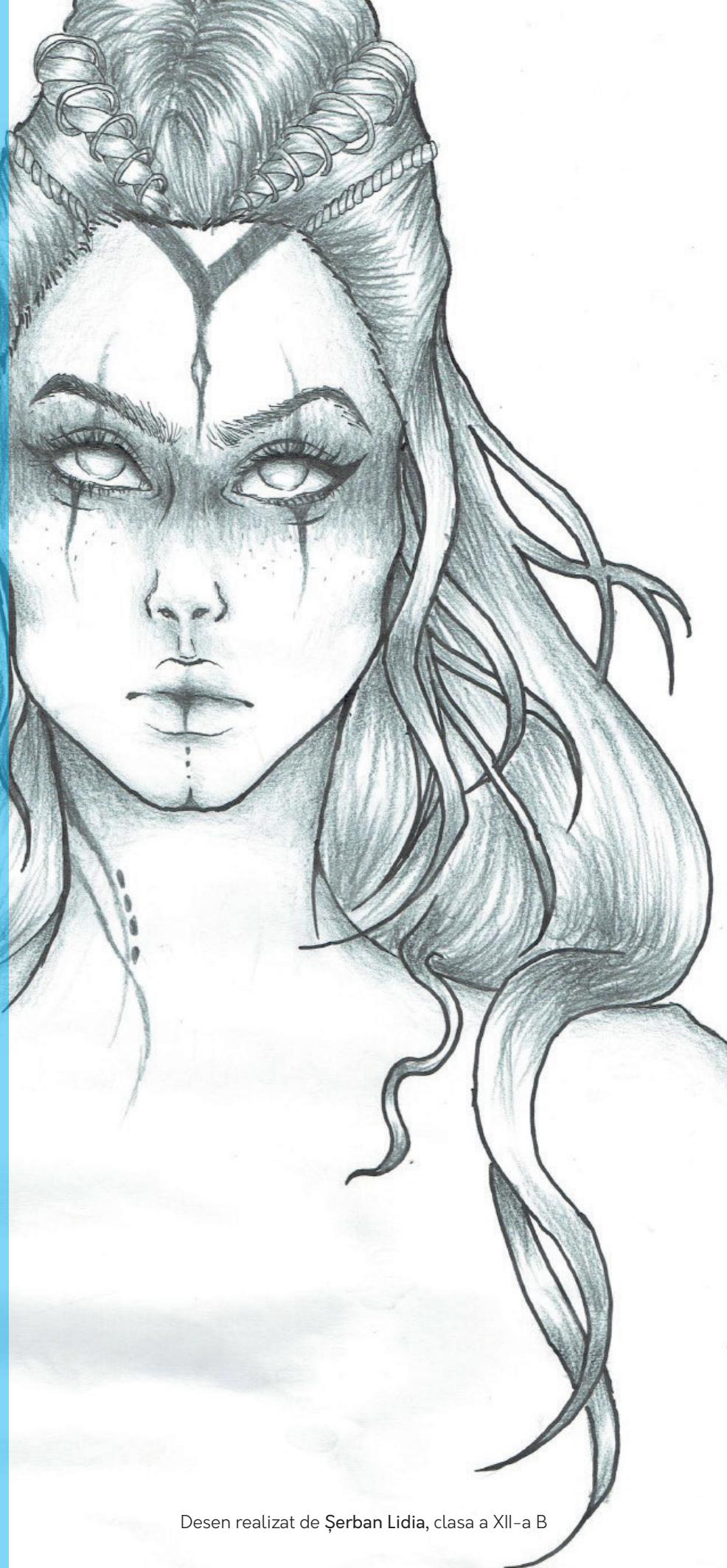
- Nu trebuie să ne schimbăm sau să ne modelăm după alt tipar
- Pentru că simțim că felul nostru de a fi este și al altcuiva.

6. Oferă celorlalți ajutorul tău

Binele pe care îl faci se întoarce întotdeauna, cumva, înapoi. În plus, e atât de reconfortant să fii generos!

7. Renunță la scuze și găsește soluții

Renunțând la comunul „nu pot”, poți rezolva orice problemă. Tot ce trebuie să faci este să ai voință și încredere pentru că orice problemă are o soluție!



Desen realizat de Șerban Lidia, clasa a XII-a B

De Luca Emanuel Andrei, clasa a IX-a D, școala profesională, acțiune
în clasa a X-a B, sub îndrumarea prof. dirig. Năstăsoiu Violeta

HALLOWEEN

Este o sărbătoare de origine celtică, preluată astăzi de multe popoare din lume. Răspândirea ei s-a realizat

în secolul al XIX-lea prin intermediul imigranților irlandezi din SUA. Originile ei sunt în vechiul festival celtic din Samhain, când oamenii aprindeau focuri și purtau costume pentru a îndepărta fantomele. Această zi marchează sfârșitul verii și recoltei și începutul iernii reci și întunecate. Celții credeau că, în noaptea dinaintea noului an, limita dintre lumile celor vii și cei morți a devenit încețoșată. În noaptea de 31 octombrie au sărbătorit Samhain, când s-a crezut că fantomele celor morți s-au întors pe pământ.

Este sărbătorită în noaptea de 31 octombrie, deși în unele țări data sărbătorii variază. De exemplu, în Suedia este sărbătorită în prima sâmbătă din noiembrie.

Numele provine din limba engleză de la expresia

ALL HALLOWS' EVE

numele sărbătorii creștine a tuturor sfinților, sărbătoare cu care Halloween-ul a devenit asociat în țările unde predomină creștinismul

occidental- catolic și protestant- deoarece în aceste culte creștine, ziua tuturor sfinților este sărbătorită pe 1 noiembrie.

Este celebrată prin colindat, atracții bătute, sculptarea de dovleci - jack-o*-lantern, adunări festive, îmbrăcăminte și mâncăruri dulci - mere glazurate sau caramelizate. Cu ocazia acestei sărbători, copiii se maschează în vrăjitori, mumii sau alte personaje și colindă pe la case întrebând

„Trick or Treat?”

(Păcăleală sau dulciuri ?), ca o amenințare că dacă nu li se dau dulciuri, persoanei colindate i se va juca o farsă. În alte țări, Halloween-ul este serbat prin parade și carnavaluri. Mișcarea a început ca un eveniment local în anul 1950 într-o suburbie din





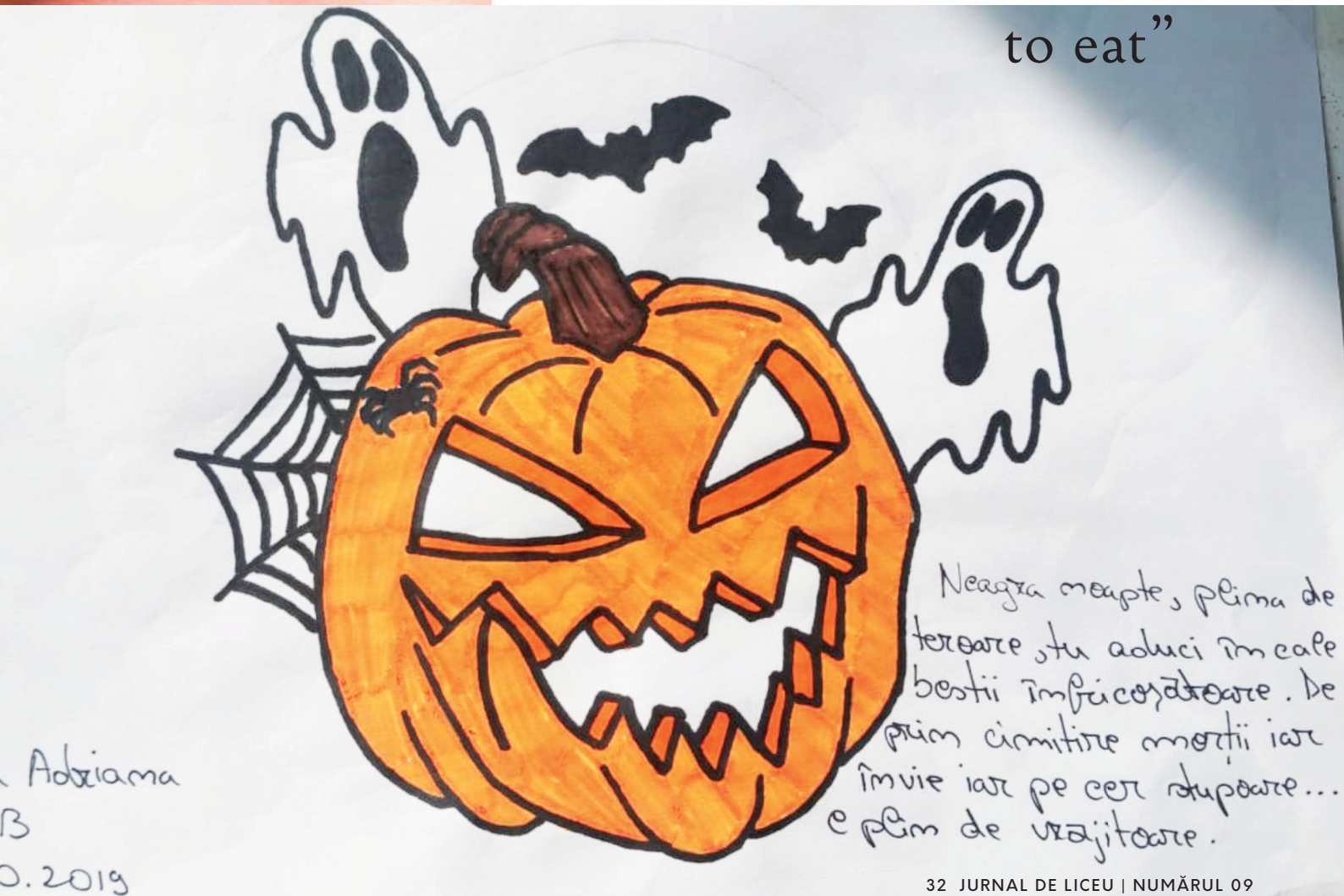
orașul Philadelphia și s-a extins pe plan național până în anul 1952. Costumele de Halloween sunt tradițional modelate după figuri supranaturale : monștri, schelete, fantome, vrăjitoare și diavoli.

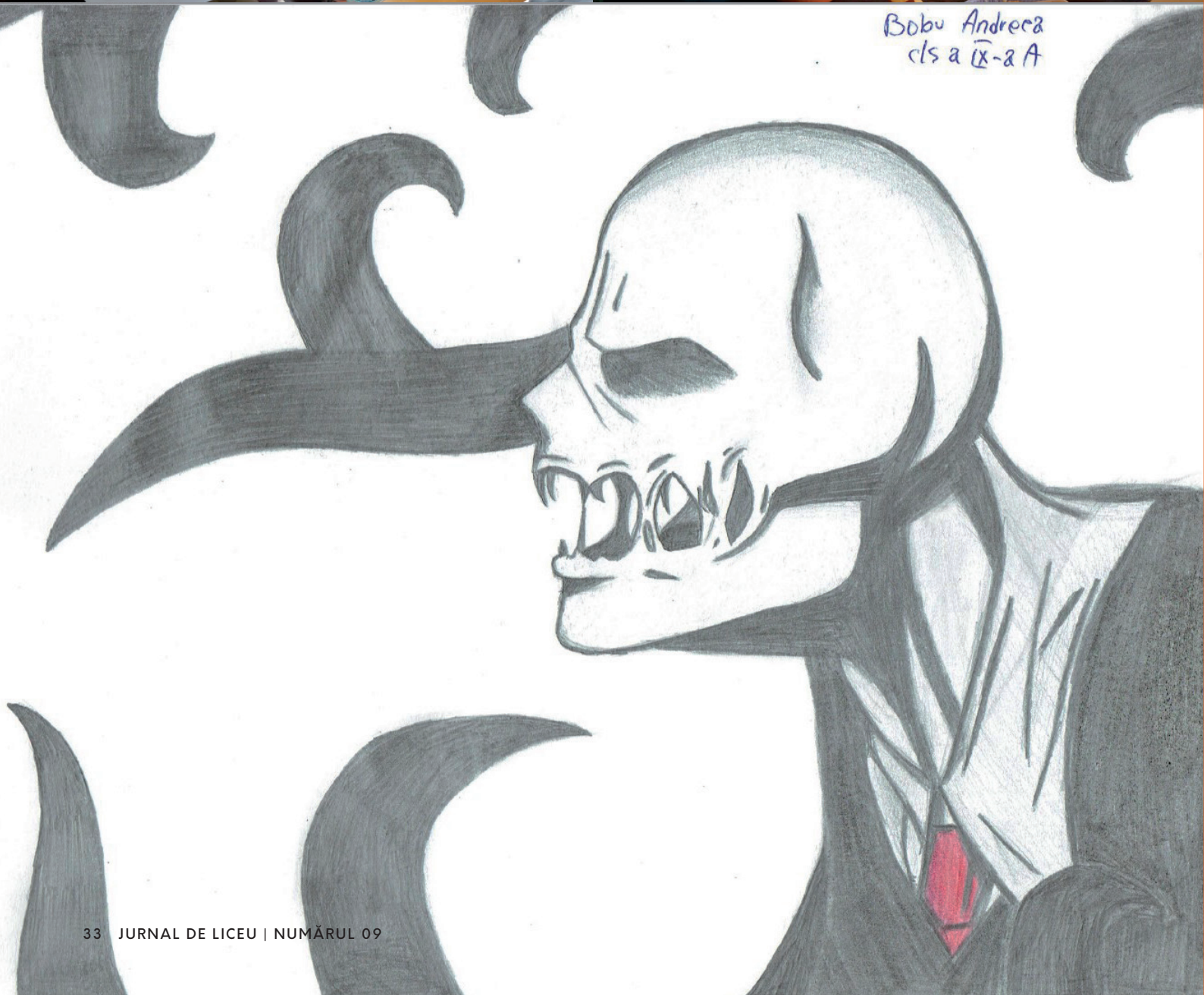
Românii au împrumutat parțial sărbătoarea dar nu respectă întocmai tradițiile originale.

Sculptarea dovleacului este cea mai cunoscută tradiție de Halloween. Aceștia amintesc de fermierul Jack O'Lantern care a reușit să-l păcălească pe diavol și astfel sufletul lui nu a ajuns nici în iad, dar nici în rai. A rămas să rătăcească pe pământ, iar în fiecare an, în ziua morții sale, de

Halloween, apare. Oamenii au ajuns să pună dovleci sculptați, cu luminițe în ei, în fața casei, pentru a ghida sufletele rătăcite în noaptea de Halloween.

„Trick or treat,
you're so sweet,
Give me
something good
to eat”





Bobu Andreea
cls a IX-a A

EVADARE DIN BUCUREȘTI

Elevii clasei a IX-a B

„A fost o excursie minunată. Am legat prietenii noi, am aflat informații noi, ne-am distrat de minune. Mi-aș dori foarte mult să repet experiența, în aceeași formulă.”

Zidită în anul 1495 și reclădită în 1760, Școala Românească din Șcheii Brașovului a fost prima instituție de învățământ din Țările Române. Aici s-au tipărit primele cărți religioase la tiparnița diaconului Coresi (pe care o putem vedea și astăzi în sala „Anton Pann”), aici a fost scrisă prima gramatică românească de către Dimitrie Eustatievici și s-au tradus foarte multe texte cu caracter religios și laic. Tipăriturile lui Coresi au făcut posibilă răspândirea unui număr mare de cărți în limba română, care au arătat unitatea spirituală a poporului nostru.



Prima școală din Țara

„Ceea ce a contat cel mai mult pentru mine este că am fost alături de oameni minunați. Deja plănuim o nouă excursie...”

„Am avut ocazia să-mi cunosc mai bine colegii și să ne distrăm împreună.”





În drum spre Cetatea Râșnov

„O ieșire foarte plăcută de două zile în Predeal și în Brașov. Am cântat, am dansat, ne-am distrat, am fost în locuri pe care nu le mai văzuserăm.”

„Am vizitat câteva locuri interesante alături de profesorii și de colegii mei (Casa memorială Iulia Hasdeu, mănăstirea Ciolpanu, peștera Râșnov). Păstrez amintirea unor peisaje superbe și am învățat multe lucruri legate de cultura și obiceiurile acelor locuri. Cel mai frumos moment din viața de licean de până acum! ”



La Cetatea Râșnov



Prima școală din Țara Românească

„Deși am mai fost în orașul de la poalele Tâmppei, n-am mai vizitat niciodată prima școală românească din Șcheii Brașovului. Deși este renovată de curând, clădirea are farmecul școlilor de demult, cu băncile scunde și călimările pentru cerneală. Ne-a plăcut foarte mult preotul Vasile Oltean, care ne-a vorbit cu pasiune despre istoria locului.”



Castelul Iulia Hașdeu

„Mi-a plăcut enorm Brașovul.
Este unul dintre orașele mele
preferate, ador oamenii,
arhitectura, aerul orașului.”



Mănăstirea Caraiman

FINAL DE SEMESTR ȘI SERBAREA DE CRACIUN

de Soare Ionela Georgiana, clasa a XII-a B

O așteptăm în fiecare an cu un amestec de interes, curiozitate, bucurie și emoție. Da, în clasa a IX-a aveam emoțiile începătorului... apoi, în a XI-a, emoții și mai mari pentru că jucam cu ai mei colegi într-o piesă de teatru potrivită momentului, cu scenariul schițat de noi, completat de doamna dirigintă și repetat până îmi învățasem rolul bine de tot. Pe scenă, însă, în fața profesorilor și a colegilor, nu mai e deloc, dar deloc, ca la repetiții.

EMOȚIILE AU TRECUT ȘI AU RĂMAS AMINTIRILE FRUMOASE.

Anul acesta am fost doar spectator și mi-a plăcut ce am văzut. Țin să-mi exprim aici aprecierea pentru doamnele profesoare Teodora Buică și Elinor Popescu, care au pregătit cu grijă și pasiune toate momentele serbării.

Mi-a plăcut Ștefan (din clasa 9B). Elegant, rafinat, vizibil emoționat, dar reușind să facă față situației. Îl cunoșteam de la Balul Bobocilor, știam că are calități de actor.

Alexandra (de la 11 C) a făcut un rol foarte bun în piesa „Lecția de istorie”. Eu cred că cele mai bune momente ale unui spectacol în fața unor adolescenți (de regulă, destul de gălăgioși și de rebeli) sunt cele în care în sală se face liniște. Ei bine, Alexandra a reușit să facă liniște!

CÂND AUTORITARĂ, CÂND GLUMEĂȚĂ, CÂND ȘIREATĂ, CÂND IRONICĂ, EA A CÂȘTIGAT

PUBLICUL, FĂCÂNDU-NE SĂ O URMĂRIM.

Antonia (10A) și-a înfrânt emoțiile și a avut curajul să recite și să cânte. Victor și Florin (din a 9-a C) și..... au cântat Steaua, încurajați de domnul profesor Farcaș. Un alt Florin (10 A) a jucat convingător în piesa mai sus menționată și a cântat alături de cor câteva colinde. Mi-a plăcut mult Natalia (de la a 9-a B) nu numai pentru vocea e bună, ci și pentru că transmite veselie și



U

energie pozitivă. Cum aş putea să uit de colegul meu de clasă, David? David ne-a lăsat cu gura căscată cu un dans contemporan, „condimentat” şi de prezenţa lui Zamfir, dansatorul nostru unic şi inimitabil. A fost un moment tonic şi original!

Cu totul, un spectacol concentrat, divers, reuşit, care a surprins esenţa sărbătorilor care urmează, la care am râs, ne-am emoţionat, am cântat alături de cei de pe scenă, i-am încurajat sau – trebuie să recunosc – i-am descurajat pe unii... Un spectacol care ne-a făcut să ne simţim parte a acestei comunităţi a elevilor din „Carol I” şi de care o să-mi fie dor la anul.



„Un spectacol
concentrat, divers,
reuşit, care a surprins
esenţa sărbătorilor care
urmează”





ISSN : 2501-417X
ISSN-L : 2501-417X